

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΙΑΕΙΡΟΥ (Λουκ. 8, 41-56)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Παντάνασσα, στις 29/10/1989)

1. Μεγάλα τα κατορθώματα της πίστης

Σήμερα ακούσαμε για δύο θαύματα του Χριστού.

Ίατρευσε μία γυναίκα που έπασχε από ένα πολυχρόνιο νόσημα και ανέστησε μία κοπέλα νεκρή. Αυτό μας δείχνει ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έχει δύναμη. Και η δύναμή του είναι πάνω στη φύση, στο θάνατο και στον Άδη. Δηλαδή εκεί ακριβώς που χρειάζεται.

Ο Χριστός, λέει το Ευαγγέλιο, πήγαινε στο σπίτι του Ιάειρου, ο οποίος τον είχε παρακαλέσει και του είχε πει:

-Η κόρη μου, δώδεκα χρονών είναι έτοιμη να πεθάνει. Έλα να την θεραπεύσεις.

Ενώ πήγαινε στο σπίτι και τον ακολουθούσε πολύς κόσμος για να δει αν θα γίνει το θαύμα, αν θα την θεραπεύσει, μία γυναίκα πλησίασε από πίσω και έπιασε κάποια άκρη από το ρούχο του.

Ερώτημα: Όταν έλθω κάποιος από πίσω σου και ακουμπήσει την άκρη από το σακκάκι σου, καταλαβαίνεις τίποτε; Αισθάνεσαι τίποτε; Και ο άνθρωπος που θα ακουμπήσει το σακκάκι σου, ωφελείται τίποτε;

Αλλά σ' αυτή την περίπτωση, μόλις ακούμπησε η γυναίκα εκείνη το ρούχο του Χριστού, με πίστη, θεραπεύθηκε αμέσως. Από τι; Από μια αρρώστια στην οποία είχε δαπανήσει χωρίς κανένα αποτέλεσμα ολόκληρη την περιουσία της. Και όχι μόνο θεραπεύτηκε, αλλά και ο Χριστός το κατάλαβε και είπε:

-Κάποιος με ακούμπησε.

Του λέει ο απόστολος Πέτρος:

-Κύριε, εδώ κοντεύουμε να σε λειώσουμε. Εδώ κοντεύουμε να σε σκάσουμε. Σε σπρώχνουμε και σε πιέζουμε συνεχώς. Και μας λες, κάποιος σε ακούμπησε;

Μα ο Χριστός επιμένει:

-Κάποιος με ακούμπησε.

Τι θέλει να πει; Κάποιος με άγγιξε διαφορετικά. Εγώ ξέρω ποιός με ακουμπάει σπρώχνοντας, αλλά και ξέρω ποιός με ακουμπάει κάνοντας προσευχή. Εγώ το καταλαβαίνω.

Τότε παρουσιάστηκε η γυναίκα εκείνη τρέμοντας. Γιατί τρέμοντας; Γιατί έκανε τη σκέψη ότι είχε πάρει την μεγάλη δωρεά της θεραπείας της κλέφτικα. Η ίδια, είχε πάει πολύ δειλά κοντά στο Χριστό, αλλά με τέτοια πίστη, που έλεγε μέσα της: «μόνο να ακουμπήσω το ρούχο του θα θεραπευτώ». Γιατί; Γιατί είχε καταλάβει ότι ο Χριστός είναι ο Κύριος της δόξης.

Και είπε η γυναίκα στο Χριστό «πάσαν την αλήθειαν». «Εγώ το έκανα το αμάρτημα αυτό Χριστέ μου. Εγώ έκλεψα την χάρη σου».

Ο Χριστός της είπε:

-Θάρσει θύγατερ, δεν μούκλεψες τίποτε. Ήθελα και άφησα την χάρη μου να σε θεραπεύσει. Μη φοβάσαι. Πήγαινε στο καλό. Η πίστη σου σε έσωσε.

2. Δική μου δουλειά το θαύμα. Δική σας η υπακοή

Μετά ο Χριστός συνέχισε τον δρόμο του προς το σπίτι του Ιαείρου. Εν τω μεταξύ το κορίτσι είχε πεθάνει. Κάποιοι του είπαν:

-Τώρα Χριστέ μου τι να μας κάνεις; «Τέθνηκε η θυγάτηρ», δεν χρειάζεσαι πια. Ε, να θεραπεύσουμε κανένα άρρωστο τα καταφέρνουμε. Αλλά να αναστήσουμε και νεκρό; Δεν γίνεται...

Ο Χριστός σαν να μην τους άκουσε προχώρησε στο σπίτι. Όταν έφτασε τους είπε:

-Μη φοβάστε. Το κορίτσι δεν πέθανε. Κοιμάται.

Ξεράθηκαν στα γέλια οι άνθρωποι παρότι ήταν κηδεία. «Κατεγέλων αυτού». Γελούσαν εις βάρος του. Επειδή ξέρανε πολύ καλά, ότι το κορίτσι είχε πια πεθάνει.

Τότε ο Χριστός, τους έβγαλε όλους έξω. Κράτησε κοντά του, μόνο τρεις

μαθητές του, τον πατέρα της κοπέλας και την μητέρα της. Και αφού την έπιασε από το χέρι τής είπε:

-Κοπέλα μου, σήκω.

Και σαν να ήταν απλώς ξαπλωμένη, σηκώθηκε υγιειστάτη. Όχι σαν να ήταν κοιμισμένη. Πιο εύκολα! Γιατί ένα κοιμισμένο αν τον πιάσεις από το χέρι και να του πεις: «ε, ξύπνα» δεν θα ξυπνήσει αμέσως. Είπε ο Χριστός στον πατέρα και στην μητέρα:

-Κοιτάξτε, εγώ σας έκαμα ένα καλό, τώρα σας δίδω και μια εντολή: Να μην το πείτε κανενός.

Για δέστε πράγματα. Ήταν μαζεμένος όλος ο κόσμος εκεί. Το ξέρανε όλοι τόσο καλά ότι πέθανε. Τους είπε ο Χριστός ότι δεν πέθανε αλλά κοιμάται και γελούσαν εις βάρος του... Ανασταίνει την κοπέλα, όλος ο κόσμος είναι απ' έξω στην αυλή στα άλλα δωμάτια. Η κοπέλα περπατάει ανάμεσά τους... Και τους λέει ο Χριστός:

-Μη το πείτε κανενός ότι την θεράπευσα εγώ.

Τότε πώς έγινε; Γιατί το είπε αυτό ο Χριστός αδελφοί;

Γιατί ήθελε να μας δείξει κάτι πολύ σημαντικό.

Ο Χριστός δεν νοιάζεται πώς σου φαίνεται η εντολή του. Αν θα σε πιστεύσουν ή δεν θα σε πιστεύσουν, πώς θα το δει και πώς θα το καταλάβει ο άλλος. Σου λέει: «Εγώ, σαν Θεός και Κύριος του κόσμου σου δίδω αυτή την εντολή. Δεν θέλω να το πεις καθόλου».

Είχε υποχρέωση ο Ιάειρος και η γυναίκα του όπου και να στεκόντουσαν, όπου και να τους έλεγαν ότι ο Χριστός ανάστησε την κόρη τους να απαντούν:

-Δεν ξέρω τίποτε.

-Αναστήθηκε η κοπέλα σας, πώς αναστήθηκε;

-Δεν ξέρω.

Γιατί; Γιατί στο Χριστό, έχουμε υποχρέωση, υπακοής. Στον λόγο του Θεού έχουμε υποχρέωση υπακοής σε κείνα που μας αρέσει και σε κείνα που δεν μας αρέσει. Σε κείνα που τα βρίσκουμε σωστά και λογικά αλλά και σε κείνα που δεν μας φαίνονται ούτε σωστά ούτε λογικά, ούτε κοινωνικά σωστά, ούτε τίποτε.

Γιατί αδελφοί; Είπαμε προηγουμένως. Γιατί ο Χριστός είναι πρώτον ο Θεός της

δόξης, ο Κύριός μας. Και δεύτερον διότι είναι η αλήθεια. Αν λοιπόν θέλουμε να γίνουμε άνθρωποι του Θεού και θέλουμε να σωθούμε, δεν θα σωθούμε με τον δικό μας τρόπο. Κάνοντας ο,τι μας φαίνεται κάθε φορά σωστό. Αλλά κάνοντας εκείνο που είναι εντολή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Όταν κάνουμε αυτά που λέει ο Χριστός, είμαστε άνθρωποι του Θεού. Όταν κάνουμε κείνα που μας αρέσουν, είμαστε άνθρωποι του εαυτού μας και του κόσμου.

Η κοπέλα του Ιαείρου αναστήθηκε σωματικά. Ο πατέρας της αναστήθηκε ψυχικά. Εμείς είμαστε αυτή τη στιγμή μέσα στην Εκκλησία και ήρθαμε για να λατρεύσουμε τον Χριστό. Αλλά μπορεί να είμαστε και εμείς νεκροί από τα αμαρτωλά μας έργα και από το αμαρτωλό μας φρόνημα. Το οποίο δεν φροντίζουμε να το διορθώσουμε.

Πώς να το διορθώσουμε;

Πρώτα να διαβάσουμε καλύτερα το Ευαγγέλιο. Να γνωρίσουμε τον Χριστό, σαν ελευθερωτή μας από τα πάθη και από την αμαρτία. Να τον παρακαλέσουμε να έλθει στην ψυχή μας, στη καρδιά μας, να αγιάσει τη ζωή μας και να μας ελευθερώσει από κάθε κακή σκέψη και από κάθε κακό πάθος.

3. Εδώ είναι το μυστικό

Αδελφοί. Ο Χριστός είναι που μας ελευθερώνει από όλα τα κακά και από τον θάνατο και από τον άδη και από τον διάβολο. Ο διάβολος είναι η χειρότερη δύναμη στον κόσμο. Και τώρα τελευταία, όλος ο κόσμος, αυτός ο τόσο προοδευμένος κόσμος, τρέμει τον αντίχριστο. Όλοι τρέμουν.

Αλλά ο Χριστός έχει τον διάβολο και τον αντίχριστο «ένα φύσημα».

Από πού το καταλαβαίνουμε; Είναι πολύ απλά τα πράγματα.

Παίρνεις Σταυρό στο χέρι σου και τρέμει ο διάβολος. Πάμε στην Κεφαλληνία που είναι το λείψανο του αγίου Γερασίμου και βλέπουμε τους δαιμονισμένους που έχουν τον διάβολο μέσα τους να τρέμουν και να φοβούνται. Βρίζουν τον άγιο Γεράσιμο, αλλά και τον τρέμουν. Όπως και τα δαιμόνια. Βρίζουν τον Χριστό και επαναστατούν εναντίον του αλλά Τον τρέμουν. Και τι άλλο ακόμα;

Παίρνει ένας παπάς το πετραχήλι του, το ακουμπάει πάνω σ' ένα δαιμονισμένο, και αρχίζει εκείνος και φωνάζει: «Μ' έκαψες, μ' έκαψες. Πάρτο από πάνω μου». Και εκείνος που σπάζει σίδερα και δεν μπορεί να τον κάνει άνθρωπος καλά, όταν του ακουμπήσει ο παπάς το πετραχήλι πάνω στο κεφάλι

αρχίζει και φωνάζει: «Μ' έκαψες». Και αν κάτω από το τραπεζάκι, όπου οι μάγοι και τα μέντιουμ κάνουν τις επιδείξεις τους, βάλλεις τους ένα σταυρουλάκι δεν μπορούν να κάνουν τίποτε.

Διαβάξει ο παπάς τις ευχές της Εκκλησίας μας και τα μάγια λύονται. Γι' αυτό είναι μεγάλη ανοησία στον άνθρωπο να τρέχει σε μάγους για να γλυτώσει από τα μάγια, και να μην τρέχει στην Εκκλησία να πάρει την ευλογία του παπά, τουτέστι τη δύναμη του Χριστού.

Μόνο ξέρετε αδελφοί μου τι γίνεται; Εδώ είναι ένα μυστικό το οποίο πρέπει να θυμόμαστε. Ο διάβολος επειδή θέλει να σε υποδουλώσει, σου λέει: «Τώρα το θέλεις; Τώρα να στο κάνω». Ποιό όμως είναι εκείνο που γίνεται «τώρα αμέσως»; Μόνο η αμαρτία!

Πόσα λεπτά θέλει ο άνθρωπος να σκοτώσει; Δυό λεπτά και πολύ είναι. Πόσα θέλει να κλέψει; Άλλα δυό λεπτά.

Πόσα θέλει να βρίσει και να βλαστημήσει τον Θεό; Μισό λεπτό.

Πόσο εύκολα γίνεται η αμαρτία; Αμέσως!

Πώς όμως κατορθώνεται η αρετή και το καλό; Θέλει κόπο. Πήγαινε να βοηθήσεις φτωχό, να δεις πόσο κόπο θέλει. Πήγαινε να περιποιηθείς άρρωστο, να δεις τι κόπο θέλει. Αγωνίσου στον εαυτό σου να αποκτήσεις εγκράτεια και αγνότητα και σεμνότητα και θα δεις τι δουλειά χρειάζεται. Αγωνίσου να κόψεις το ψέμα και την κατάρα, που καταριούνται κυρίως οι γερόντισσες πολλές φορές, και θα δεις πόσο κόπο θέλει.

Ο Θεός θέλει να κοπιάσουμε για το καλό. Γι' αυτό μερικές φορές, όταν πάμε στον παπά, δεν μας γίνεται από τον Θεό εκείνο που ζητάμε αμέσως. Γιατί πρέπει να έχουμε και λίγη πίστη. Να αγωνιστούμε να αποκτήσουμε λίγη πίστη περισσότερη. Και πρέπει να καθαρίσουμε τον εαυτό μας πρώτα εσωτερικά από την αμαρτία, για να μας καθαρίσει και ο Χριστός εξωτερικά από τις αρρώστιες και τα βάσανα. Ο Χριστός πρώτα ζητάει να γίνουμε πνευματικοί άνθρωποι, αγωνιστές. Με τη νηστεία, με την προσευχή, με την υπομονή, με τον αγώνα της εγκρατείας και της σεμνότητος. Με τον αγώνα να περιορίζουμε τα αμαρτήματα της γλώσσας και όλων των παθών και της κακίας την οποία έχουμε.

Και τότε ακούει τις προσευχές μας. Και με την άπειρη δύναμή του μας βοηθεί, μας ενισχύει, μας στερεώνει. Γιατί τα πάντα δύναται και δεν είναι σ' αυτόν απολύτως τίποτε αδύνατο. Αμήν.-